

רמת גן

מוניטין יצאו לה לרמת גן. נשיאי מושבות ערים למתרחש בה. הממונה על עיריית תל-אביב גם הוא, "מתעניין" בה מאוד והוא אורח לא נדיר אצלנו. בכל מסיבה צבורית חשובה, כגון, מסיבת תעמולה לעתון, "הבקר", חגיגת העשור לקיומה של רמת גן ועוד. וכל זה על שום מה ובזכות מה? כלום בזכות ראשי העדה שלנו שעל פיהם ישק משק בית רמת גן, או שמא בגלל מעשיהם המשובחים ופעולותיהם הקונסטרוקטיביות הראויים לחיקוי?

ואמנם רמת גן דוגמא היא לשלטון מעוט קטן שאינו רצוי לצבור.

שוטטו בכל פינות הארץ וראו אם תמצאו בה ישוב אחד שהנהלתו תהא פטורה מדין והשבון על פעולותיה בתקופה של שלוש שנים ומעלה או שמא תמצאו ישוב שבמקום לעודד ולהרבות את הבניה בו תגרום הנהלתו קשיים למתעתדים לבנות.

פרשת בנין בית הפועלים ועמדת המועצה ונשיאה זכורה לכל, אולם באיזו פעילות ובאיזו מהירות נתקבלה החלטה חיובית בישיבת המועצה האחרונה — על מסירת מגרש לבית "ד המונה כיום 2-4 עשרות אנשים, זה שנים שהקצבות הסמליות המעטות למוסדות הלאומיים כמעט שאינן נפרעות.

אולם, אנו, כידוע, חשודים על בקורת נפרדת. נטה אונן לקול בעלי הבתים עצמם. ודאי שאינם נושאים את עיניהם לפוליטיקה, רחמנא לצלן. אספת בעלי בתים ומגרשים שברמת גן שנת-קיימה בבית הכנסת המקומי, הביעו אי-אימון להנהלת המועצה ונשיאה והתריסה נגד הנהלת עניינים בלתי מוצלחת ובלתי מוכשרת. כיצד קרה, טענו, שפינת חמד זו, רמת-גן, הידועה בסגולותיה הטבעיות, תלך ותעזב

מתושביה ושבעה בעלי בתים יחזיקו בכסף בגדו של דייר אחד. המסים כבימים מנשוא והם גדולים יותר מאשר במושבות אחרות, אי-נקיון ברחובות, יחול, אבק, חוסר מדרכות, חוסר עצים, שכר לימוד גבוה, כלום יכולים, "סגור לות" אלה להיות כוח מושך לתושבים במקום? למעלה מארבע מאות פועלים העובדים במפעלי רמת-גן והסיביבה גרים בתל אביב.

האספה חדשה לאחוז בכל האמצעים ולעבב את התרוקנותה של רמת גן, למצוא דרכים ליצירת עבודות צבוריות. הוזלת ההיים על ידי יצירת שוק, שכר לימוד חינם, הטלת מסים גם על שכנים ודיירים, גם אם הדבר כרוך בהענקת זכויות בהירה לתושבים — כי לטובת רמת גן היא ולהתקדמותה, ואין לחשוש.

בסוף נאם נשיא המועצה מר קריניצי. דעתו לא היתה נוחה מבקורת זו מצד בעלי בתים שניתכה עליו ועל מקורביו. הוא התריס קשה כלפי בעלי הבתים האמדיקנים, שהעיזו לצקור אותו ואת הפקידות המועצה בהוסר אדיבות. תשובותיו לא הניחו את דעת הנאספים, אך נמצאו "נעלמים". אשר דאגו לחלץ אותו ומקורביו מ"צדה" זו של התקפת בעלי בתים על ידי — — החוך הוטו השמל — וימש הושך. אך האספה לא נתפזרה ולאוד נרות ולמרות הפרעות של שליחים רביזורים ניסטייב, נמשכה האספה. נבהד ועד חדש.

עוד לא היו ימים באלה לעיריית ציבורית ולרצון מלוכד של בעלי בתים לקדם את עניני המקום, לפדוק מעליהם את עולמם של אלה ישגילו חוסר בשרון לנהל את רמת גן ולהציעה קדימת.

י. גילוי